

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010174
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817010174.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Dušan Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému V. H., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom obec N. W., t. č. bytom T., R. XX/XX/XX, K. na der F. XXXX, trestne stíhaného pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1, 2 Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 22. mája 2019 prejednal odvolanie obžalovaného V. H. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/32/2017, zo dňa 16. mája 2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/32/2017, zo dňa 16. mája 2018 bol obžalovaný V. H. uznaný vinným

v bode 1) zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221ods.1, 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v mesiaci október 2014 uskutočnil telefonicky z Obce Nitrianske Pravno, okres Prievidza, v spoločnosti PROFMAT, s. r. o, so sídlom Búčska cesta číslo 665, Gbelce, viaceré objednávky tovaru, v rámci ktorých vystupoval ako subjekt V. H. - V. B. so sídlom Jilemnického číslo XXX/X, N. W., IČO: 46916687, na základe ktorých mu poškodená spoločnosť dodala a fakturovala tovar a to víno rôznych druhov značiek, faktúrami číslo M zo dňa 13.10.2014 na sumu vo výške 519,34 eur, ktorá bola splatná dňa 27.10.2014, podľa ktorej odobral 6 kusov Rizling vlašský 2012, 6 kusov Chardonnay suché 2012, 6 kusov Chardonnay polosladké, 6 kusov Chardonnay barnque, 6 kusov Sauvignon 2012, 6 kusov Rizling rýnsky výber z hrozna, 6 kusov Rizling rýnsky bobulový výber, 6 kusov Rizling rýnsky barrique, 6 kusov Pinot noir, 6 kusov Svätovavrinecké, 6 kusov Frankovka modrá, 6 kusov Frankovka modrá barrique, 6 kusov Cabernet sauvignon, 6 kusov Alibernet, číslo M zo dňa 13.10.2014 na sumu vo výške 369,36 eur, ktorá bola splatná dňa 27.10.2014, podľa ktorej odobral 6 kusov Rizling vlašský 2013, 6 kusov Rulandské šedé, 6 kusov rulandské biele, 6 kusov Veltlínske zelené, 6 kusov Sauvignon 2013, 6 kusov Chardonnay neskorý zber, 6 kusov Chardonnay výber z hrozna, 6 kusov Rizling rýnsky neskorý zber, 6 kusov Rizling rýnsky výber z hrozna, 6 kusov Cabernet savignon rose 2013, číslo M zo dňa 15.10.2014 na sumu vo výške 1.886,18 eur, ktorá bola splatná dňa 14.11.2014, podľa ktorej odobral 60 kusov Chardonnay polosladké, 60 kusov Chardonnay barrigue, 60 kusov Rizling rýnsky bobulový výber polosladké, 60 kusov Pinot noir, 60 kusov Cabernet sauvignon, 60 kusov Alibernet, číslo M zo dňa 17.10.2014 na sumu vo výške 1.514,70 eur, ktorá bola splatná dňa 16.11.2014, podľa ktorej odobral 120 kusov Chardonnay suché 2012, 180 kusov Rizling rýnsky bobulový výber, číslo M zo dňa 17.10.2014 na sumu vo výške 1.585,69 eur, ktorá bola splatná dňa 16.11.2014, podľa ktorej odobral 120 kusov Pinot noir a 180 kusov cabernet sauvignon, pričom už pri vykonaní objednávok tovaru mal vedomosť o tom, že faktúry za tento tovar nebude môcť riadne a včas uhradiť, nakoľko boli voči nemu vedené viaceré exekúcie, nemal finančné prostriedky na ich úhradu a tieto faktúry nezaevidoval ani do účtovníctva, teda svojím konaním spôsobil poškodenú spoločnosť PROFMAT s.r.o. so sídlom Búčska cesta číslo 665, Gbelce, IČO: 31425518, celkovú škodu vo výške 5.875,27 eur; a

v bode 2) zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, 2 písm. a) Trestného zákona a z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 25.01.2016 v čase okolo 23:20 hodiny v W. na ulici M. X. číslo XX/X vnikol do bytu poškodenej C. W. po tom, ako niekoľkokrát kopol do vchodových dverí a poškodený T. W. mu tieto otvoril, fyzicky na neho zaútočil a silou ho zatlačil do chodby bytu, kde ho udieral rukou do oblasti ľavého spánku, počas útoku sa vyhrážal poškodenému T. W. zabitím, pričom sa ho poškodený snažil z bytu vytlačiť, kedy obaja spadli na chodbe bytu na zem a následne poškodenému pomohol až sused V. V., ktorý obvineného z bytu vytlačil na chodbu bytového domu, kde ho držal, pričom obvinený sa znovu poškodenému vyhrážal, že ho zabije, že si to odskáče, čo u poškodeného vzbudilo dôvodnú obavu o život a boli mu spôsobené drobné zranenia, ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrenie.

Za skutok pod bodom 1) bol odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. okresný súd obžalovanému uložil aj súhrnný trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 4 roky. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zároveň zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 1T/61/2015 zo dňa 05.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/15/2016 zo dňa 30.03.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.03.2016, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ktoré týmto rozhodnutím stratili svoj podklad.

Za skutok pod bodom 2) bol odsúdený podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods.1 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. na (ďalší podľa § 43 Tr. zák. - poznámka odvolacieho súdu) úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. okresný súd rozhodol o uplatnenom nároku na náhradu škody tak, že poškodenú spoločnosť PROFMAT, s. r. o., so sídlom Búčska cesta č. 665, Gbelce, IČO: 31425518, odkázal s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý písomným odvolaním obžalovaného - dvoma písomnými podaniami. V prvom z týchto písomných podaní uviedol, že sa odvoláva, nakoľko sa necíti byť vinný z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. Nesúhlasí ani s výškou stanoveného trestu. Obžalovaný má zato, že samosudca p. Chmelan, ktorý ho už v minulosti odsúdil, neprihliada na jeho nevinu v danom prípade a rád by vec postúpil na vyššie orgány. V druhom podaní obžalovaný uviedol, že sa nestotožňuje s výškou trestu, ktorý mu okresný súd stanovil. Taktiež sa necíti byť vinný z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) Tr. por., nakoľko nemá za to, že bolo riadne dokázané spáchanie činu tak, ako pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí, konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné. Obžalovaný na verejnom zasadnutí navrhol vyhovieť jeho odvolaniu, teda navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku okresného súdu, odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil v postupe

okresného súdu existenciu chýb, ktoré by samé osebe odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch odvolania obžalovaného nie je ani namietaná existencia takýchto procesných väd, zakladajúcich dôvody pre zrušenie napadnutých výrokov podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaní obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že napadnuté výroky rozsudku okresného súdu sú správne a zákonné.

Z podaného odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že odvolanie bolo podané proti výrokom napadnutého rozsudku okresného súdu o vine pod bodom 2) a proti výrokom o uložených trestoch odňatia slobody. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho podľa § 317 ods. 1 Tr. por. súdu sa v prejednávacom prípade vzťahovala len na uvedené výroky napadnutého rozsudku okresného súdu.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného v časti proti výrokom o vine pod bodom 2) napadnutého rozsudku, obžalovaný v podanom odvolaní a jeho odôvodnení namietal, že sa necíti byť vinným zo spáchania skutku, ktorý mu v tomto bode kladie za vinu napadnutý rozsudok. Z uvedeného a z obrany obžalovaného možno vyvodíť, že obžalovaný namieta správnosť skutkových zistení okresného súdu pod týmto bodom napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. a okresný súd mal podľa jeho názoru dospieť k záveru o nevine obžalovaného.

V súvislosti s odvolaním obžalovaného namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy vo vzťahu k bodu 2) napadnutého rozsudku bez akýchkoľvek pochybností preukazujú, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania odvolací súd konštatuje, že obžalovaný v dôvodoch odvolania nenamieta, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z

vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyodenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodit' z vykonaných dôkazov (ustáliť skutkové závery o nevine obžalovaného z obsahu dôkazov, vykonaných na hlavnom pojednávaní). Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmavať správnosť postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať súdu prvého stupňa záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť svoje skutkové zistenia - skutkový stav veci a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodit'). Odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že má právomoc upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyodenia ktorých sa domáhal obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o preukázaní skutku pod bodom 2) napadnutého rozsudku má úplnú oporu v obsahu vykonaného dokazovania. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pri hodnotení vykonaných dôkazov postupoval aj v úplnom súlade s ustálenou súdnou praxou, podľa ktorej ak súd stojí pred úlohou zhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných dôkazov (v danom prípade na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď poškodenej stojaca proti výpovedi obžalovaného), nemôže nevierohodnosť jedného z týchto dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu (viď R 6/1970). V danom prípade okresný súd vychádzal z toho, že verziu poškodených podporujú všetky ostatné vykonané dôkazy, ktoré vo svojom súhrne vyvracajú obranu obžalovaného v tomto konaní.

Na základe preskúmania veci odvolací súd tiež dospel k záveru, že okresný súd správne ustálený skutkový stav pod bodom 2) napadnutého rozsudku aj správne právne posúdil, keďže tieto skutkové okolnosti v celom rozsahu naplňajú pojmové znaky skutkových podstát prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, 2 písm. a) Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd dospel k záveru, že odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o vine obžalovaného ohľadne skutku pod bodom 2) rozsudku okresného súdu je správny a v súlade so zákonom.

Pokiaľ ide o odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o uložených trestoch odňatia slobody, okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súvislosti s týmito výrokmi uviedol nasledovné:

„Obžalovaný svojím konaním porušil záujem štátu na ochrane majetku právnických osôb, ochrane obydlia, života a zdravia fyzických osôb. Súd u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcou okolnosťou je to, že už v minulosti bol odsúdený a že spáchal viac trestných činov. Motívom konania u obžalovaného bola jednak snaha bezpracne získať finančné prostriedky, jednak to boli spory s poškodenými susedmi.

K osobe obžalovaného súd zistil, že v mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe. Bol viackrát riešený v priestupkovom konaní a to prevažne v oblasti cestnej dopravy. Doposiaľ bol päťkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 1T 61/2015 zo dňa 05. októbra 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To 15/2016 zo dňa 30. marca 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30. marca 2016, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, uložil súd obžalovanému za skutok pod bodom 1) za použitia § 42 ods.1 Trestného zákona, § 41 ods.1 Trestného zákona, § 38 ods.4 Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v samej spodnej hranici takto zákonom stanovenej trestnej sadzby trvaní dvadsaťosem mesiacov, pričom pre výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v

posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody a z dôvodu, že tejto trestnej činnosti sa dopustil skôr, ako bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 1T 61/2015 zo dňa 05.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To 15/2016 zo dňa 30.03.2016, súd tieto rozsudky zrušil, ako aj ďalšie rozhodnutia na tieto rozsudky nadväzujúce. Za skutok pod bodom 2) súd obžalovanému za použitia § 41 ods.1 Trestného zákona, § 38 ods.4 Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona uložil samostatný úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v samej spodnej hranici takto zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní dvadsaťosem mesiacov, pričom pre výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody.“

Na základe preskúmania výrokov o uložených trestoch v rozsahu a z dôvodov odvolania obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že uložené tresty sú uložené v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe, pričom pri ukladaní trestov súd postupoval v súlade aj s ustanovením § 42 Trestného zákona (uloženie súhrnného trestu na základe záveru o vine obžalovaného zo spáchania skutku pod bodom 1/ napadnutého rozsudku) a v súlade s ustanovením § 43 Tr. zák. (uloženie súhrnného trestu na základe záveru o vine obžalovaného zo spáchania skutku pod bodom 2/ napadnutého rozsudku). Podľa názoru odvolacieho súdu všetky úvahy okresného súdu vo vyššie citovanej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku sú založené na skutkových zisteniach, rozhodných v tejto prejednávanej veci pre ukládanie trestu obžalovanému aj podľa ustanovení § 34 Tr. zák., ktoré skutkové zistenia majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Uložené tresty boli uložené na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby a preto podľa názoru odvolacieho súdu obžalovanému uložené tresty nevykazujú znaky neprimeranej prísnosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Na podklade odvolania obžalovaného odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných väd, v odvolaní obžalovaného nevytýkaných, ktoré vady by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobrať na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.